

εῖς τοὺς καλλιτέχνους καὶ πάντας τοὺς θέλοντας τοῦ Μοντεραλκονίου ἐν τῷ αὐτῷ Λατιq. Expliq. νὰ δημιουργήσουν τὴν ἀρχαιότητος (2). Tom. III καὶ Βιγγελμάνου ἐν τῷ αὐτῷ Monum.

Ἄπὸ τῶν ὑπετργούμενων τούτων ὡρελεῖσθαι τῆς σπουδῆς τῶν γλυπτῶν λίθων δορυφόρους καὶ ἡμένι, θελήσαμεν νὰ μελετήσουμεν ἕργα τινὰ γλυπτικῆς καὶ σφραγιδογλυπτίας, τὰ πλεῖστα αὐτῶν ἀνέκδοτα, καὶ δημοσιεύσωμεν τὸ εξαγόμενον τῆς μελέτης μαζί, γαρ Κύρμανοι εἰς τοὺς περὶ τὰ ἀρχαιολογικὰ ἀγρολογένους. Τὸ τελευταῖον τμῆμα τῶν Ἑλληνικῶν μηχανικῶν ἀρχαιολογιῶν ἀρροφρᾶς ἐπιγραφῆς τινας, ὑπὸ διαφόρων ἐκδοθείσας, αἱ ὄποιαι τινὶς ἀξιοτάγματοι διὰ τὰ πολλὰ λάθη τῶν διεργηνευτάντων αὐτές. Δὲν εἶναι δὲ γρεῖς νὰ ἐπαναλάθωμεν ἐνταῦθα περὶ τῆς ὡρελείσθαι, τὴν ὄποιαν καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ παρέχουσσιν εἰς τὰ τὴν ἀρχαιολογίαν, ιστορίαν καὶ γραμματικὴν τῶν αλλοτριῶν εἶναι τῆς ἀρχαιότητος, διῆτι περὶ αὐτῆς ἐργάζουμεν τὰ δέοντα προσερχότως εἰς τὴν Φοίνικα τῆς Κερκίρας (3). Έκεῖνα δὲ, διότι δὲν πρέπει ν' ἀποστολήσωμεν εἶναι διτι, διὰ νὰ πορεύωμεν εἴς αὐτῶν τὴν ὄποιαν μᾶς ὑπότηγανται φρέλεισιν, πρέπει νὰ γνωρίζωμεν τὴν μέθοδον τοῦ ὁρθῶς διεργωτικῶν αὐτές. Τοῦτο εἶναι ἔργον, οὐχὶ τοῦ τυχόντος, ὡς τινας ἀνόμιταν, διότι ἡ δρᾶ ἀυτῶν διεργώντων εἰς αρχαράται κυρίως.

Δ'. ἀπὸ τὴν ὁρθήν ἀνάγνωσιν,

Ε'. ἀπὸ τὴν ὁρθήν συμπλήρωσιν τῶν ἐν αὐταῖς αναγνῶν.

Γ'. ἀπὸ τὴν διάκρισιν τῶν σρελμάτων τοῦ γαρέλετου, καὶ

Δ'. ἀπὸ τὴν ὁρθήν ἔρμηνείαν τοῦ λεπτικοῦ.

Τὰ πέποντα ταῦτα ἀρθρά, ἀτινας εἰσὶ τὰ οὐσιωδέστατα, ὑποθέτουσιν ἀναμφίβολως τὴν γνῶσιν τῆς ἐπιγραφικῆς, κοιταῖς καὶ ἐργατικῆς, καὶ τούτου Ἑγρεψαν, διαδοροτρόπως ἔρμηνεύσαντες αὐτό. Ἡ ἔλλειψις ἔνθε μόνου αὐτῶν δέκατε νὰ περιστέρη Τινές μὲν διακρινοῦν ἐν αὐτῷ τὴν κεφαλὴν τοῦ Πλάτυος εἰς ἀτυγγέλτη λάθη, ὥστε ἀντὶ νὰ διαφωτώνται, τινὲς δὲ τὴν κεφαλὴν βισαλέως τινός τῶν Πάρτισθωμεν, τούναντίον σκοτεινοτέρουν νὰ παταστήθων (2). Οἱ Βιγγελμάνοι παρεδέχθη τῶν πρώτων σιωμένων τὴν ἐπιγραφήν, τῆς ὄποιας προειδέταμεν τὴν γνώμην ὃς πιθανόν μὲν ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀρκετά διεκπιολογημένην, τὴν δὲ δευτέρην ἀπέρριψεν ὡς

πολλοὺς τῶν ἀρχαιολόγων περὶ τοῦ ἀναγλύφου διόλου ἀστήριστον διὰ νὰ συμπληρώσῃ δὲ τὰς ἐλαχίστας τῶν πρώτων, τὰ ἔξεδωκε καὶ αὐτός εἰς τὸ τυπόκτητα, ὃν τὸ Α' ἀρροφρᾶς ἔργα τινὰ τῆς Γλυπτικῆς, καὶ τὸ Γ' κριτικάς ἐπιστασίας διπλανῶν ἀνδεδομένων ἐπιγραφῶν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

*Εγγρα τῆς Γλυπτικῆς.

*** ΕΦΘΙΣ ***

Δ'. Ο ΠΛΑΤΩΝ.

—ooo—

Τὸ παρόμοιον τοῦτο ἀνάγλυφον τοῦ Πλάτωνος τὸ κεφάλιον ὑπὸ πολλῶν ἀρχαιολόγων καθίσταται ὑπὸ τούτου συγγραφέως. Εκ τούτου γίνεται φανερός ὅ

(2) Ἀνόθητη. αὐτῷ.

(3) Φυλλάδ. Α', τοῦ Τριανταρίου 1855.

Τομ. III καὶ Βιγγελμάνου ἐν τῷ αὐτῷ Monum.

ined. de l'Antiq. Tom. III. pag. 64, N. 169.

'Ο Πλάτων.

Πολλοὶ τῶν ἀρχαιολόγων περὶ τοῦ ἀναγλύφου διόλου ἀστήριστον διὰ νὰ συμπληρώσῃ δὲ τὰς ἐλαχίστας τῶν πρώτων, τὰ ἔξεδωκε καὶ αὐτός εἰς τὸ τυπόκτητα, ὃν τὸ Α' ἀρροφρᾶς ἔργα τινὰ τῆς Γλυπτικῆς, καὶ τὸ Γ' κριτικάς ἐπιστασίας διπλανῶν ἀνδεδομένων τὸ δέκατον διόλον τοῦ Βιγγελμάνου, διότι δὲν σύγγραψαμά του, διότι οὐχὶ ἡτον ἐκείνων δύνανται συνεπτικός καὶ ἐλλειπής.

Τὸ διεκπερατώτατον πρόσωπον τοῦ Πλάτωνος, ἐπήγκειν εἰς τὴν Πλάτωνα, ἐπήγκειν εἰς τὴν παραβίτεως αὐτοῦ πρός τινας σωζομένας ἀρχαίας κεφαλάς, πάνυ δύοις τῇ προκειμένῃ, ἐν μιᾷ τῶν ὄποιων ἀντιγραφούμενη τὸ ὄνομα τοῦ φιλοσόφου τούτου. Η ἐπιγραφὴ αὕτη ἡθελεν εἶσθει διφετὴ νὰ διασκεδάσῃ πάσχει περὶ τοῦ προκειμένου ἀμφισσαί, οὐ κατὰ τὴν κρύπτην τοῦ Βιγγελμάνου, δὲν ἡτον ἔργον νεωτέρας χειρός (3). Δὲν ἔχομεν πρὸ διόλαθμῶν ἀντίγραφον αὐτῆς διὰ νὰ δυνηθεῖ ἡ ἐπιφέρωμεν ἴδιας παρακτηθῆσεις ἀλλὰ, οὗσον

(2) Montfaucon. Antiq. Expl. Tom. III;

(3) Αὐτῷ.